

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 25. De præcepto amandi Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES XXV.

De præcepto Deum amandi.

I.

PRæceptum amandi Deum, æquissimum est in suis motivis. Ratio amandi, inquit S. Bernardus, est Deus ipse; quia in se complectitur omnes rationes, quæ nos ad ipsum amandum animare possunt. Amamus è magni æstimatione id, quod pulchrum, quod perfectum est: Deus, cum sit infinite pulcher, infinite perfectus an non infinite amabilis est? nonne igitur eum amore infinito prosequi deberemus, si id fieri posset? cum verò amore infinito eum amare non possimus, saltem limites amori nostro non ponamus. Amamus è grata beneficiorum memoria omnes, à quibus beneficium quoddam accipimus: Beneficia Dei igitur cum sint innumera, continua, æterna, infinita, nonne obligant nos, ad continuam, æternam, & si fieri posset, infinitam grati animi memoriam? Amore concupiscentiæ, ut vocant, & proprii commodi amamus eos, à quibus boni quid expectamus. Et quæ bona à Deo non expectamus? ad remunerandum amorem nostrum promittit, se nobis seipsum,

&c

Februarius. & secum omnia bona daturum, nosque felices, eadem, qua ipse fruitur, felicitate redditurum. Potestne dari præceptum magis justum, magisque ad Deum amandum impellens? an non igitur iniquè agimus, si id non observemus?

Rom, 13.
v. & v. 8.

II. Præceptum hoc, quod ad ejus obligationes attinet, amplissimum est. *Plenitudo legis est dilectio*, inquit Apostolus; *qui amat Deum, eandem implevit perfectè*. Sed amare Deum ex toto corde debemus, nullâ ejus admissâ divisione. Amare eum debemus ex tota mente, ex tota anima, ex totis viribus nostris: quanta obligatio! at quis hanc legem secundum omnem ejus amplitudinem implet? Potestne cor divisum, spiritus dissipatus, anima rebus mundi immerfa, carni & sanguini addicto eisdem satisfacere? an non & tu sic animo comparatus es? quomodo id convenire cum hujus observatione mandati potest? si quis ad ferventiorum vivendi rationem commovere te cupit, an non satis est, dicis, mandata Dei servare? assentior. Sed incipiamus à primo: amasne Deum ex toto corde tuo? conscientiam ipse tuam, si ea sincera sit, interroga. Quid tibi respondebit? auderetne id affirmare? si hunc in modum responderet; an non vita tua ignava

nava & voluptatibus dedita, immodicus Februarius,
tuus mundi, & tui ipsius amor mendacij
eam arguerent?

III. Præceptum amandi Deum in sua
praxi facillimum est: non agitur, nisi de
amando: quid facilius? plus non exigitur,
quàm cor ad amandum. At si tam facile
est amare, profectò facilius adhuc est ama-
re Deum adedò amabilem ob perfectiones
sibi proprias, ob beneficia, quibus nos cu-
mulat, ob amorem, quo in nos fertur; ob
desiderij vehementiam, quo nostrum vi-
cissim amorem cupit. Quid facilius,
quàm amare Deum, in quo amando pa-
cem, perfectionem, meritum, gloriam,
felicitem nostram invenimus pro hac
& altera vita? & tamen hoc totum est,
quod petitur. *Ama, & fac, quod vis*, in-
quit S. Augustinus. Quænam ratio ab a-
more hoc eximere nos potest? non omnes
magnas facere eleemosynas, ingentes au-
steritates sibi injungere, nec longas preces
persolvere possunt; sed omnes amare Deum
possunt. Hoc unicum à te exigitur, ut
salutem æternam consequaris.

*Sæpe dicito cum S. Augustino: Domine tu a-
mare te jubes: præcipe mihi, quidquid voles;
sed da, quod jubes.*

Ple-

Februarius. Plenitudo legis dilectio. *Rom 13.
p. 10.*

Ratio diligendi Deum, Deus est; dili-
gendi modus, sine modo diligere. *Bern.*

DIES XXVI.

De imitatione Iesu Christi.

I.

SI Christum cognoscimus, non poteri-
mus eum non magni aestimare; si eum
aestimamus, non poterimus eum non ama-
re; si eum amamus, volupe nobis erit eum
imitari. Si id difficile nobis accidat, sig-
num est, nos eum non amare. Unum e
manifestissimis amoris nostri argumentis
est desiderium, nos personæ, quam diligi-
mus, uniendi; atque hanc unionem perfe-
cta animi similitudo constituit. Ratio nos
urget ad amandum id, quod perfectum est,
& à nobis aestimatur; & amor nostri ipso-
rum nos impellit ad illud amandum. Cum
hoc sit medium ad perfectionem propriam
pertingendi. Si igitur honori nobis non
ducimus, Christum imitari, tunc eum
non aestimamus. anne cæcitas invenitur
major? verum Christum magni aestimare,
nec tamen imitari, est seipsum non amare.
Potestne major excogitari stultitia?

Po-